

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 3649	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering
Kommer fra ..arkiv	Ekstern rapport nr	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Årsrapport for 1976 vedrørende arbeider i Karasjok				
Forfatter Røsholt, Bernt		Dato 03.06 1977	Bedrift Sydvaranger A/S	
Kommune Karasjok	Fylke Finnmark	Bergdistrikt Troms og Finnmark	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde Boring Geokjemi	Dokument type		Forekomster Raitevarre	
Råstofftype Malm/metall	Emneord Cu Ni Zn Pb			
Sammendrag				

0V3649

AKTIESELSKABET SYDVARANGER

PROSPEKTERINGSKONTORET

TLF. (02) 53 00 70

NORØRAKS VEI 2 - 1324 LYSAKER

TLF. (02) 12 05 18

ARKIV/REF. BR/lw

DATO: 10/6-1977

Industridepartementet
Statens Bergrettigheter
v/geolog Sverre Svindal
Norges Geologiske Undersøkelse
Postboks 3006
7001 Trondheim

Ark. A/S Sydvaranger

13/7 77

h. h.

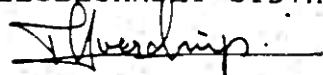
Ad.: Årsrapport for 1976 vedrørende arbeider i Karasjok.

Vi tillater oss herved i oversende Industridepartementet v/Bergverkskontoret følgende årsrapport:

Undersøkelser og resultater i Karasjok 1976 av Bernt Røsholt.

Tilsvarende årsrapport er oversendt Statens bergrettigheter v/geolog Sverre Svindal, Trondheim, og Bergmesteren i Finnmarkske Bergdistrikt, Alta.

Med hilsen
for AKTIESELSKABET SYDVARANGER

Thor L. Sverdrup
Prospekteringssjef

1 vedlegg

UNDERSØKELSER OG RESULTATER I KARASJOK 1976.

Diamantboring på Raitevarre.

Med et mannskap på 4 (og 5) mann fra A/S Sydvaranger avd. Bjørkåsen ble det totalt boret 886 m i tiden 27/6 - 6/9. I denne perioden var det 3 ukers ferie. Det ble boret fire nye hull, nr. 5 - nr. 8 og hull nr. 3 fra 1973 ble forlenget med 79,2 m.

Bilag nr. 1 viser borhullsplasseringen fra 1973 og 1976. Alle hull bortsett fra nr. 4 er loddhull. Hullene fra 1976 er satt på slik at de er hjørnepunkter i likesidede trekanter med sidekant 200 m. Planen for boringen 1976 var å få bedre kjennskap til mineraliseringen på Raitevarre og en idé om hvor utgående av den kobberførende gneisen var.

Borfeltet ligger ca. 25 km fra nærmeste kjørevei, og transport av utstyr, drivstoff og proviant ble utført med to traktorer med tilhenger fra stedet. Denne transporten var meget bra, takket være gode traktorførere og gunstig terreng. På grunn av de store avstander i felt, må det innkalkuleres mye tid til transport når en skal anvende traktor. Traktortransporten vil i det hele likevel falle meget rimelig i forhold til helikoptertransport.

Borresultater.

Fra hull nr. 3 som ble boret til 220 m i 1973 ble det først boret en hullrekke mot SV med hull nr. 5 og nr. 6 (se fig. 1). Allerede i dagen på hull nr. 6 var det utgående med mineralisert gneis slik at hullrekken ble avsluttet med dette hull. Utgående ligger altså i det vesentligste NØ for hull nr. 6 og 7. Det var overraskende at utgående kom såvidt tidlig fordi fallobservasjoner både i dagen og i borkjerner tyder på et slakere fall. Ved å korrelere laveste stratigrafiske nivå for svartskifer i borhull nr. 3 og nr. 5, vil gjennomsnittlig fall ligge på ca. 34° . Fallet på gneisen er neppe så stort som 34° . På bilag 1 er det derfor lagt inn en mulig forkastningslinje. Bilag nr. 2 viser kobberanalyser fra boringene 1973 i borhull nr. 1, 2 og 3 samt forleng-

elsen av borhull nr. 3 i 1976. Bilag nr. 3 og 4 viser kobberinnholdene fra borhull nr. 5 - 8. I tillegg til kobber ble det i borhull nr. 5 over 1,3 m fra 146,7 - 148 m funnet en sone med 0,72% bly. Det er foreløpig ikke utført edelmetallanalyser fra boringene 1976. En stor analyseserie på edelmetaller fra 1973 viste at gullinnholdet i gjennomsnitt ligger i g/t på omtrentlig samme nivå som kobber i prosent. I en sone med 0,4% kobber vil det altså være ca. 0,4 g/t gull. Det tilsvarende sølvinnhold ligger på ca. 1 g/t.

Oppredningsforsøk har vist at malmtypen krever meget stor nedmaling for friknusing. En stor del av gullet anrikes i kobberkiskonsentratet.

Tabellen nedenfor viser de gjennomsnittlige analyseresultater på kobber for de forskjellige soner i borhull nr. 5 - 8.

Analyseresultater 1976.

Bh.nr. m/sone	Sone m	% Cu		Sum soner m	% Cu
5/ 17 - 40	23	0,269	a	a + b = 45,5	0,34
19 - 39	20	0,288			
103,5 - 124	20,5	0,438			
103,5 - 125	21,5	0,426	b		
103,5 - 126	22,5	0,413			
190 - 211	21	0,144		a = 34,1	0,23
6/ 5,9 - 40	34,1	0,2335	a		
46 - 50	4	0,250			
56 - 68	12	0,173			
5,9 - 68	62,1	0,189			
100 - 107	7	0,05			
142,7 - 150	7,3	0,189			
170 - 183	13	0,112			

Bh.nr. m/sone	Sone m	% Cu		Sum soner m	% Cu
77 11 - 21,3	10,3	0,408	a	a+b+c =	
				44,3	0,29
35 - 48	13	0,243	b		
57 - 90	33	0,149			
96 - 117	21	0,2624	c		
35 - 117	82	0,1695			
11 - 117	106	0,1718			
					a =
8/116 - 140	24	0,3033		39	0,24
140 - 155	15	0,1447			
116 - 155	39	0,2423	a		
3/292 - 297	5	0,12			

Det er vanskelig å trekke sammen de kobberførende sonene fra de forskjellige borhull. Mektighetene varierer fra få m opp til flere 10 m og det er ofte flere soner i hvert hull. Det ser ut til at impregnasjonene opptrer som uregelmessige skyer i gneis-komplekset.

Det viktigste ertsmineral er kobberkis. Kobberglans, gedigent kobber og antagelig covellin er også påvist. Spor med sink-blende samt en sone blyglans i borhull nr. 5 og 8 er påvist. Ellers er det vekslende mengder med svovelkis og magnetkis. I de svovelrike partiene er det som oftest lite eller ingen kobber-mineralisering.

Andre undersøkelser i Karasjokområdet.

Nord for Karasjok ble det sommeren 1976 satt i gang et jordprøvetakingsprogram i tilsvarende bergartsmiljø som syd for Karasjok der en bl.a. finner kobberkisimpregnert gneis i Raitevarre. Denne undersøkelser ble satt i gang for at en på et så tidlig tidspunkt som mulig kan få et begrep om utbredelsen av "Raitevarretypen". Bilag nr. 5 viser området i Karasjokgruppens bergarter som er prøvetatt mot N opp til midten av Nattvann. Området er prøvetatt i et rutenett på 250 x 500 m. Tilsammen 6 studenter

to geologassistenter og en ekstrageolog var engasjert 6-8 uker med dette arbeidet. Det er fremkommet 5 kare anomaliområder ved denne undersøkelsen. Disse er rammet inn og merket av med nr. 2-6 på bilag 5. Nr. 1 SV for Karasjok er et tidligere kjent anomaliområde. Område 4 og 6 er vesentlig nikkelanomalier, mens nr. 1, 2, 3 og 5 er kobberanomalier. Siden rutenettet ved den primære prøvetagingen var såvidt stort som 250 x 500 m, vil en sommeren 1977 prøveta tettere innenfor hvert anomaliområde. På vårvinteren 1977 er anomaliene fulgt opp med geofysiske målinger på snøføre. Ved disse målingene er det fremkommet noen anomalier.

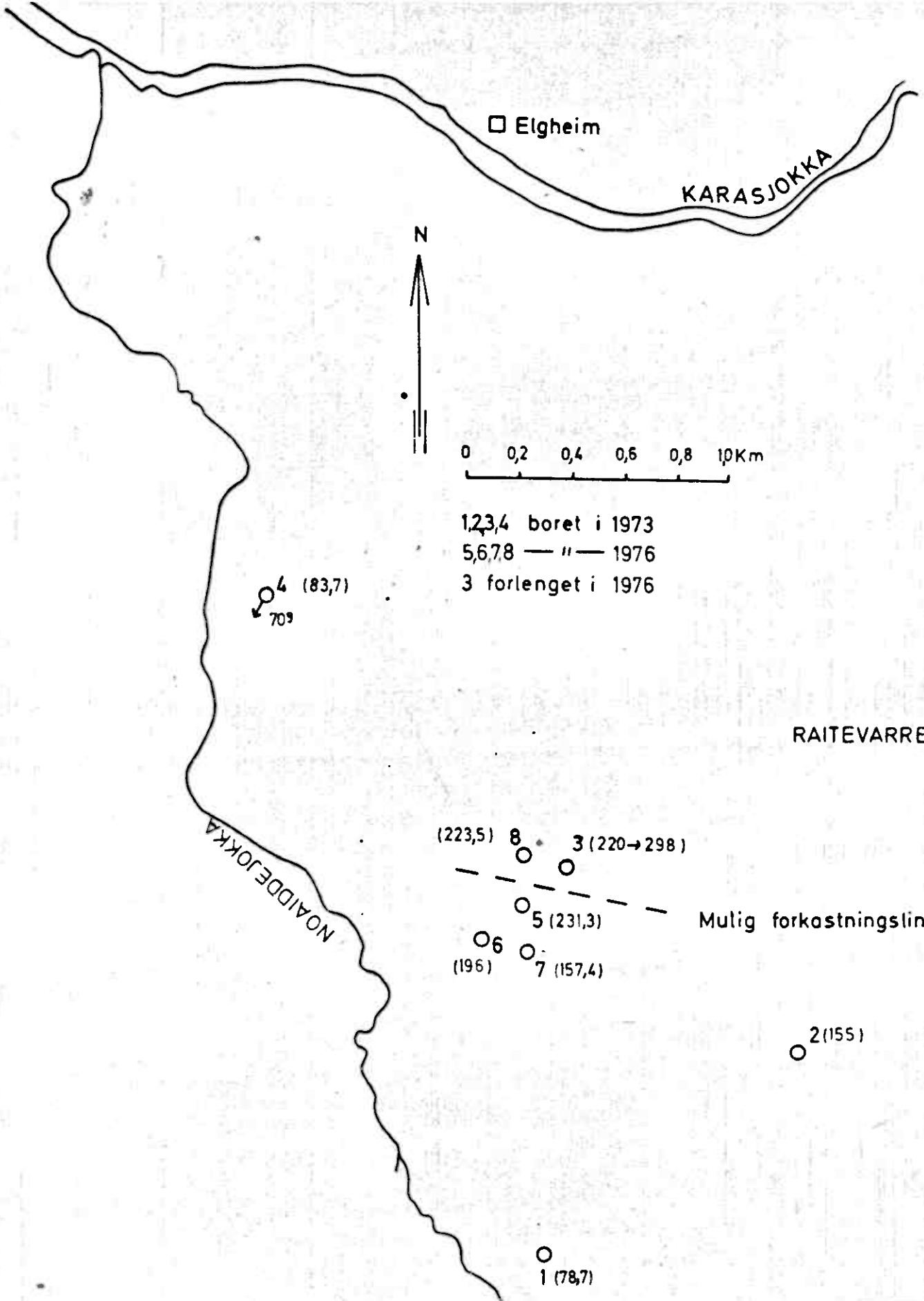
De ca. 2700 jordprøver som ble tatt 1976 er analysert på kobber, nikkel, sink og bly. Analyseresultatene er lagt inn på kort for eventuell databehandling. I de områdene der det var høye verdier på kobber, nikkel, sink eller bly, ble prøvene i tillegg analysert på 10 elementer.

Lysaker, 3/6-77

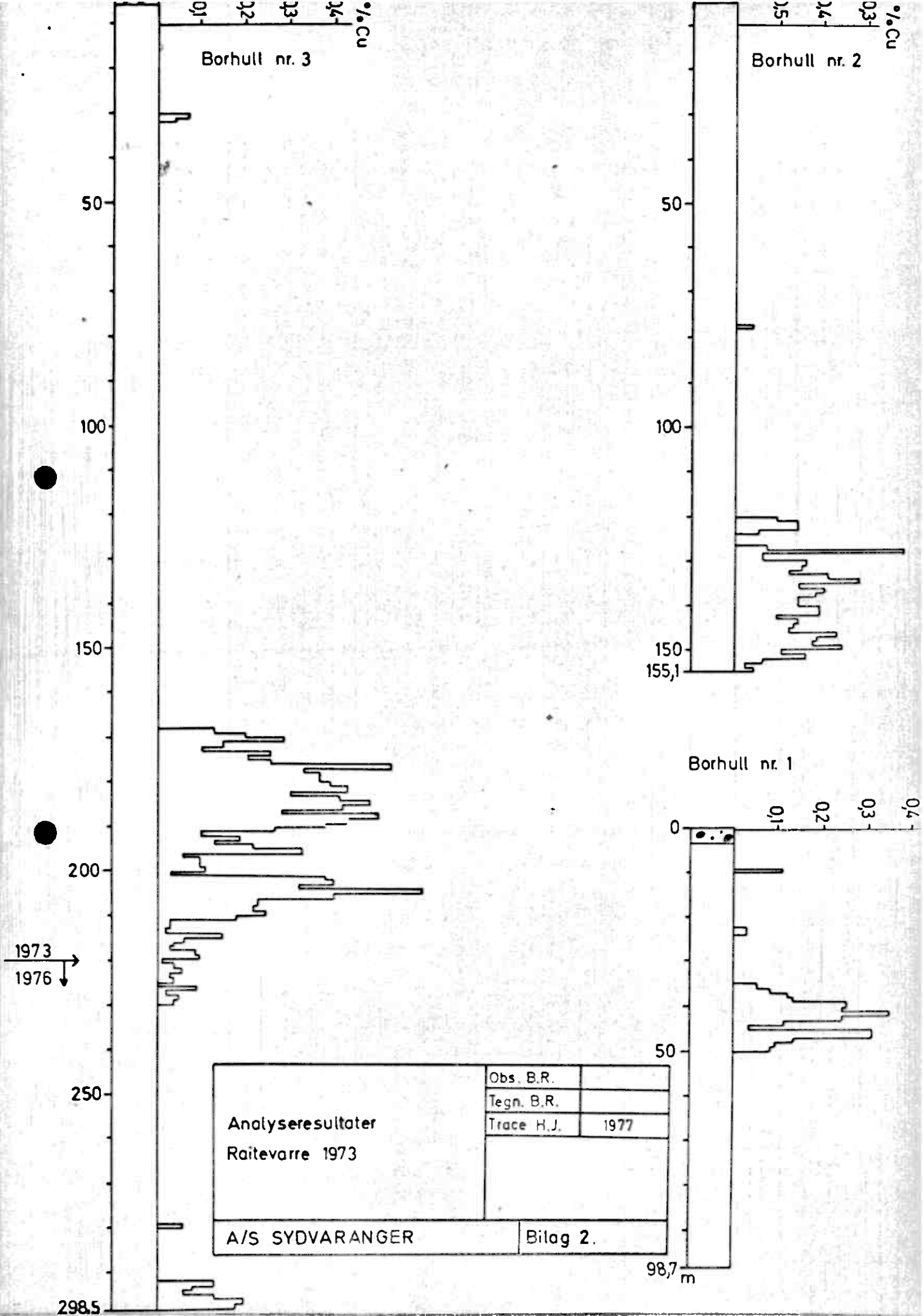
Bernt Røsholt

Bernt Røsholt

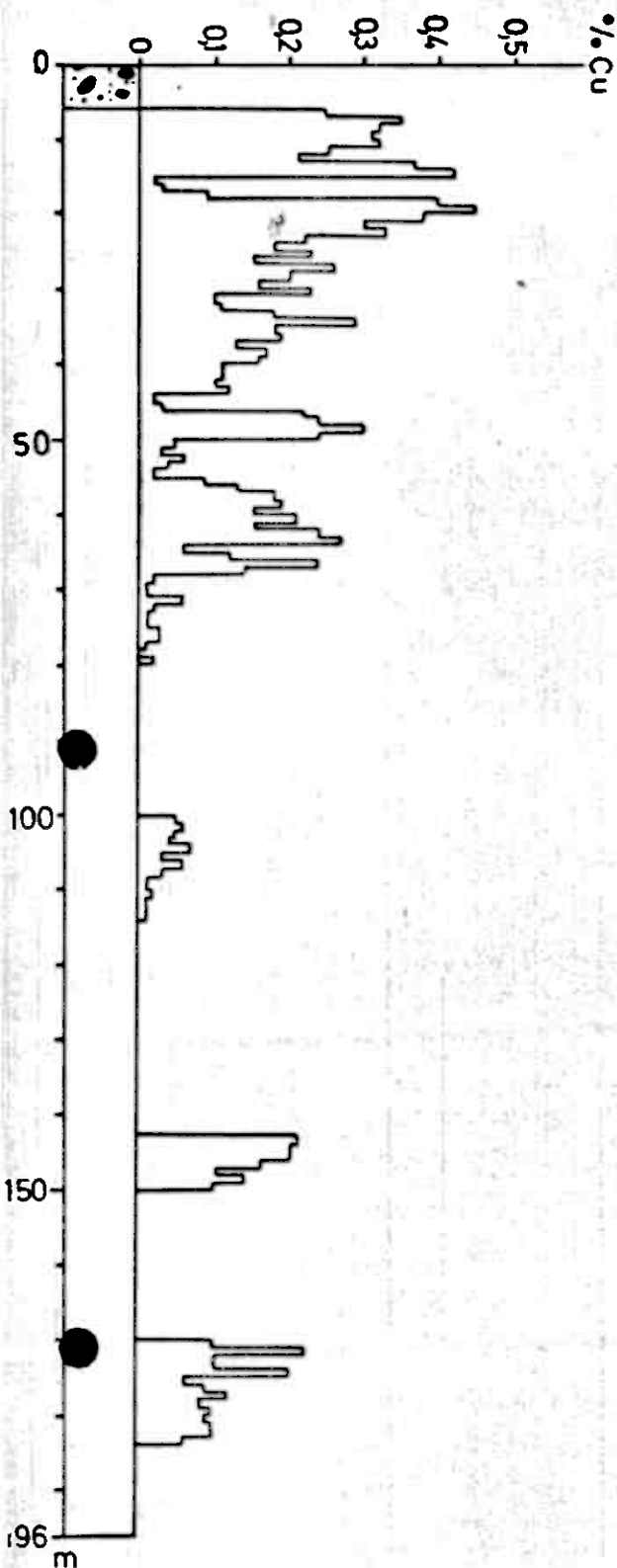
geolog

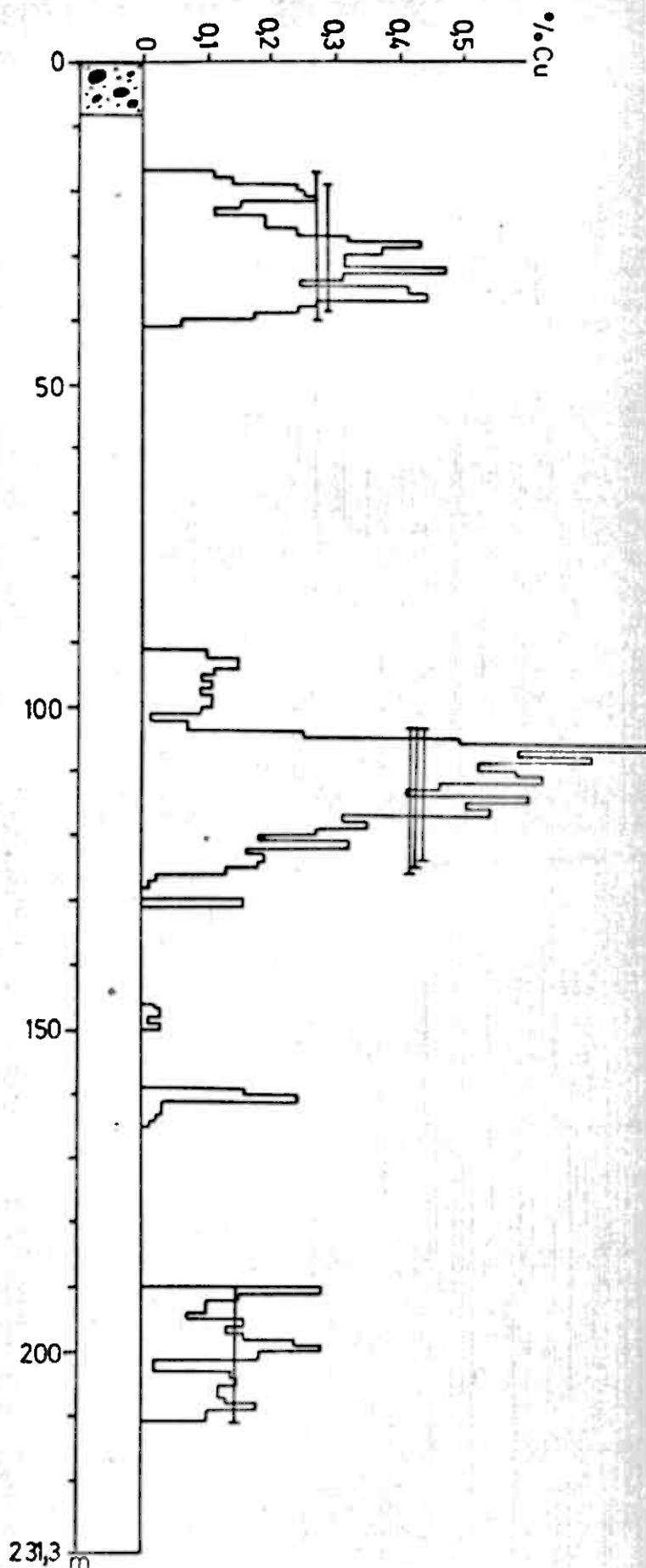
Skisse over borhull på Raitevarre	Obs. B.R.	
	Tegn. B.R.	
	Trace H.J.	1977
	M	
A/S SYDVARANGER		Bilag 1.

Borhull nr. 6

Borhull nr. 5

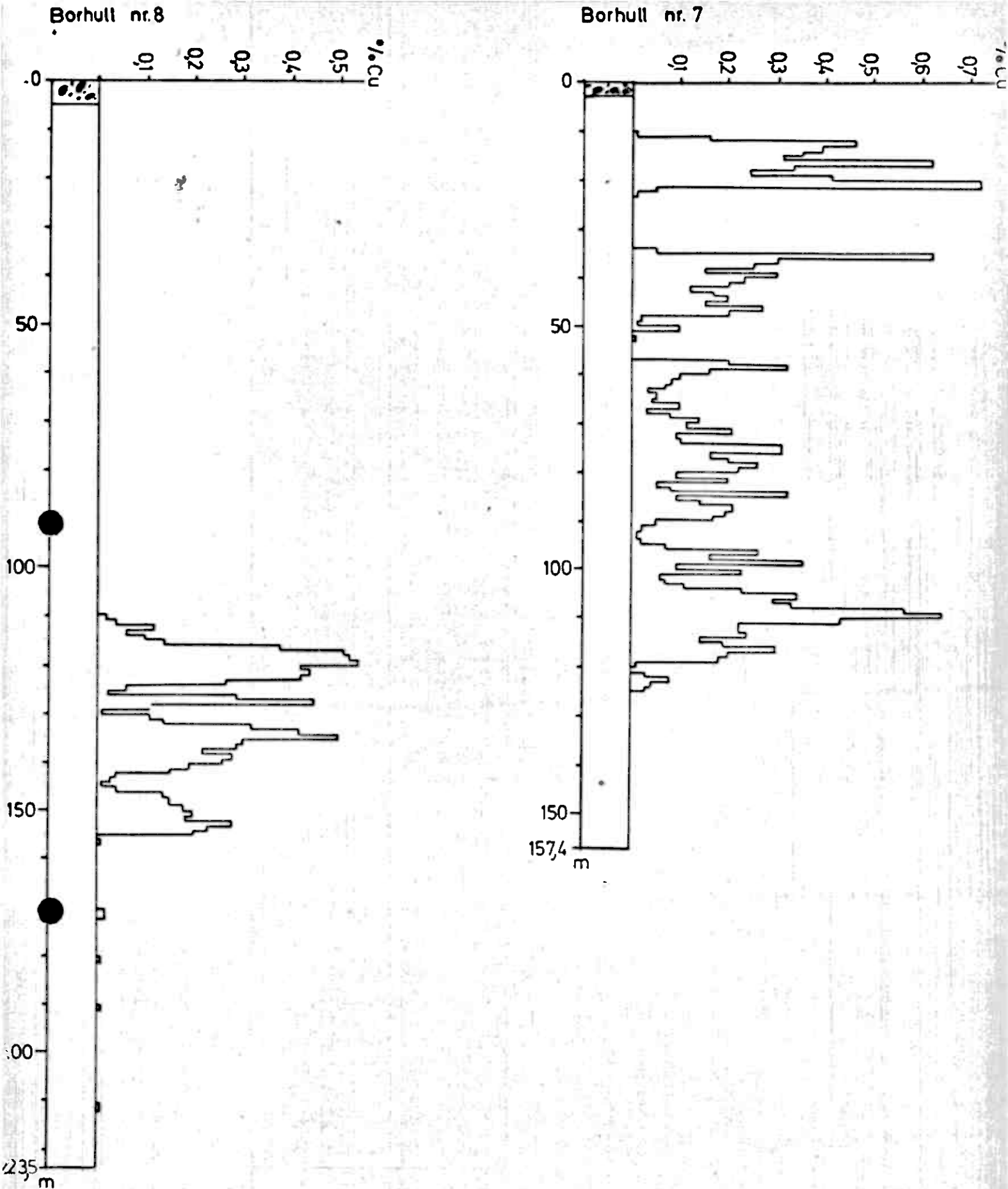
Analyseresultater
Raittevarre 1976

Obs. B.R.

Tegn. B.R.

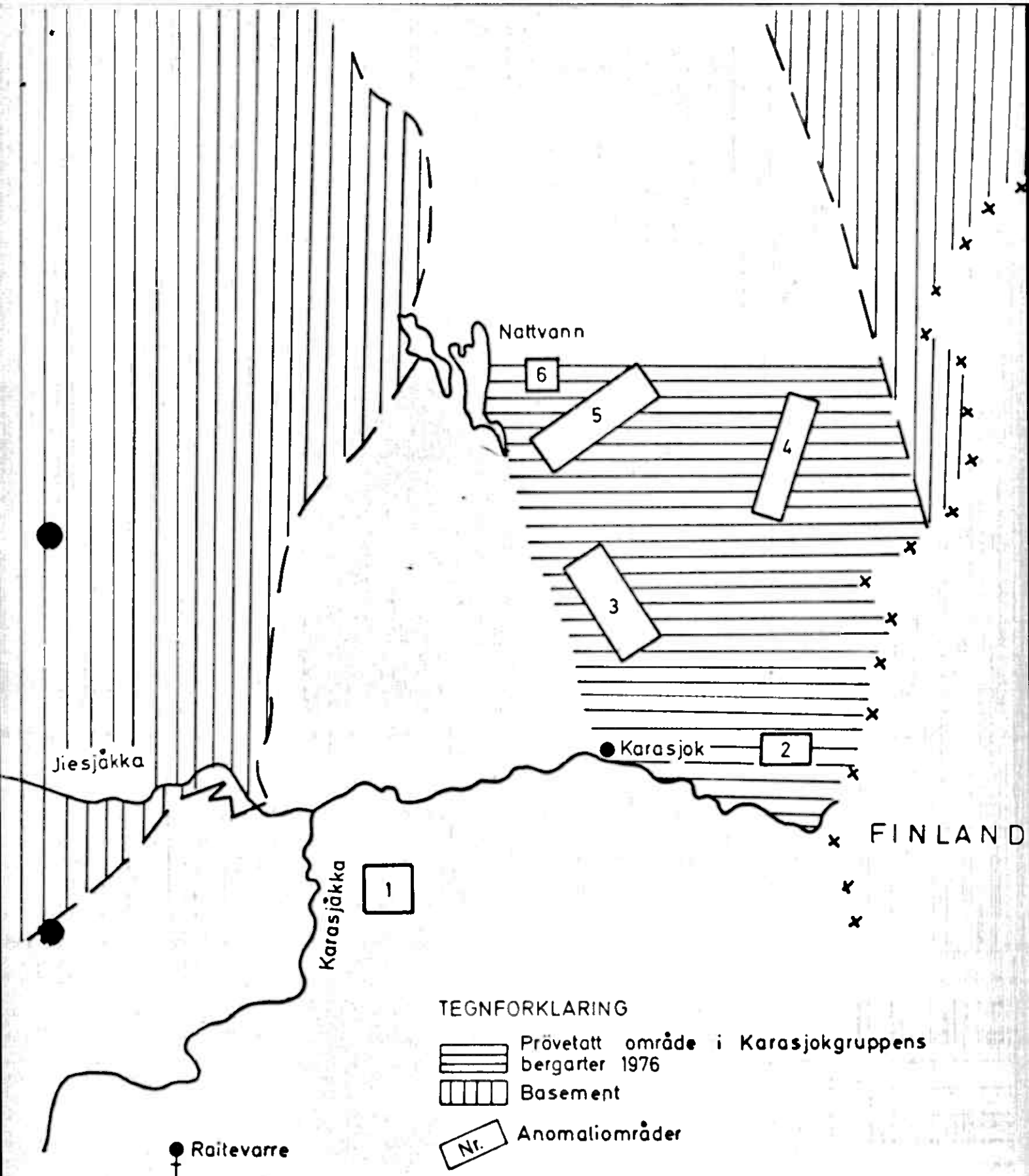
Trace H.J.

1977

Analyseresultater
Raitavarre 1976

Obs. B.R.	
Tegn. B.R.	
Trace H.J.	1977

TEGNFORKLARING

- Prøvetatt område i Karasjokgruppens bergarter 1976
- Basement
- Nr. Anomaliområder

10 Km

Etter H. Skålvoll

	Obs. B.R.	
	Tegn. B.R.	
	Trace H.J.	1977
Bilag 5.		